

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/195/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516203047
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7516203047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Jána Slobodníka v spore žalobcu Friendly Finance Slovakia, s.r.o., Bratislava, Tallerova 4, IČO: 47 243 368, v zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát, Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, proti žalovanému D. X., J. XX.XX.XXXX, Y. K. E.O., Q. XX, o zaplatenie 446,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 7C/179/2016-43 z 25.9.2018 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o úroku z omeškania.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že konanie do výšky 146,30 eura s príslušenstvom zastavuje, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 300,- eur od 11.10.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 34,44%, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 24.2.2016 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Konštatoval, že pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu 6.9.2016 oznámil, že berie žalobu v časti späť a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 300,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne zo sumy 300,- eur od 11.10.2014 až do zaplatenia a trovy konania. Citoval znenie § 144, § 145 ods.1 CSP a konanie v uvedenej časti zastavil. Ďalej uviedol ako sa k žalobe vyjadril žalovaný v písomnom podaní z 20.4.2016, ktorý nesúhlasil s návrhom a tvrdil, že je pravdou, že si požičal od žalobcu sumu 300,- eur, avšak nesúhlasil s navýšením dlhu o jednotlivé poplatky. Ďalej uviedol aké dokazovanie vykonal a citoval znenie § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1,5, § 54 ods.1, § 40 ods.3,4 O. z., § 1 ods.2, § 1 ods.3 písm. l), § 24 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v čase účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 2 písm. a),c),d), § 8 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 3 b) 1 Smernice č. 13/1993 Rady, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a uzavrel, že z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že žaloba je v časti sumy 300,- eur dôvodná. V danom prípade je nesporné, že účastníci konania uzavreli 19.8.2014 rámcovú zmluvu a zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých poskytol žalobca žalovanej úver v sume 300,- eur. Žalobca však v zmysle § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch mal postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom. Podľa zákonného § 24 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa však aj na zmluvu o úvere, uzavretú iným veriteľom, ktorá

nie je spotrebiteľským úverom, vzťahujú taxatívne stanovené ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver bol poskytnutý žalovanému a tento úver aj čerpal, a tak je zmluva v časti o poskytnutí samotného úveru platná. Žalobca svoju povinnosť, poskytnúť finančné prostriedky žalovanému splnil, žalovaný však uvedený úver nevrátil. Neuhradil žalobcovi žiadnu sumu. Na základe uvedeného súd žalobe v časti istiny 300,- eur, po späťvzati z strany žalobcu, vyhovel. Žalovaný je so splnením svojho záväzku, t.j. priznanej istiny v sume 300,- eur v omeškaní a žalobcovi okrem priznanej istiny úveru patrí aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t.j. 11.10.2014 do zaplatenia, keďže podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba ECB. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,05 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne počítaný z priznanej istiny. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1, § 255 ods.2 CSP, ktorých znenie citoval a keďže žalobe v časti istiny 300,- eur ako dôvodnej vyhovel a vo zvyšnej časti, teda v sume 146,30 eura došlo k späťvzatiu žaloby z strany žalobcu bez zavinenia žalovaného vyhodnotil, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech, a to v rozsahu 67,22% k celku, úspech žalovaného predstavuje 32,78% k celku. Na základe pomeru úspechu súd zaviazal žalovaného k povinnosti na náhradu trov konania v rozsahu 34,44%, o ktorých výške bude v zmysle § 262 ods.2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný (č. I. 48-49) vo výroku, ktorým súd rozhodol o zaplatení úrokov za dva kalendárne roky 2016 - 2018 a to z dôvodu nečinnosti Okresného sudu Košice - Okolie vo veci, čo odôvodnil tým, že žalobca: Friendly Finance Slovakia s.r.o. so sídlom Tallerova 4 Bratislava doručil návrh na podanie podnetu na Okresný súd Košice Okolie 24.2.2016, on poslal svoje písomné stanovisko, ktoré podľa rozsudku bolo doručené na Okresný súd Košice Okolie 20.4.2016. Pred začatím pojednávania žalobca zobral späť časť žaloby 6.9.2016 a od tejto doby súd vo veci nekonal celé dva roky, čím sa mu značne ako žalovanému navýšil dlh o rokovú ročnú sadzbu. A Okresný súd Košice Okolie rozhodol vo veci vydaním rozsudku Sp.zn:7C/179/2016 - 43, IČS: 7516203047 z 25.9.2018, a to až po dvoch rokoch, kde jeho ako žalovaného D. X. zaviazal splatiť strane žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o. sumu 300 € spolu z úrokom z omeškania až do zaplatenia a to od 11.10.2014. Návrh: Navrhol, aby súd prijal jeho odvolanie ako opodstatnené a oslobodil ho od povinnosti splatiť úrok z istiny 300 € strane žalobcu za obdobie dvoch kalendárnych rokov a to od 6.9.2016 do doby vydania právoplatného rozsudku.

4.Rozsudok, okrem výroku o úroku z omeškania, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

7.Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

8.Žalovaný namietal úrok z omeškania, ktorý súd priznal žalobcovi za obdobie dvoch rokov, kedy bolo začaté konanie, ale súd vo veci nekonal. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že žalobca bol si vedomý povinnosti, ktorá mu vyplynula zo vzťahu medzi nim a žalobcom, a bol povinný požičať sumu vrátiť

a nie čakať na rozhodnutie súdu. Nič mu nebránilo plniť svoj záväzok voči žalobcovi, čím by nielen mohol znížiť, ale aj zaplatiť dlhovanú sumu a tým aj úrok z omeškania. Doba konania na súde nemá žiaden vplyv na povinnosť, ktorá žalovanému zo vzťahu so žalobcom vznikla. Súd správne rozhodol o výške úroku z omeškania a dobe, za ktorú je povinný žalovaný tento úrok z omeškania platiť. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

9.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

10.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13.Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol žalobcovi, ktorému ale v tomto konaní žiadne trovy nevznikli a zo spisu ani žiadne nevyplynuli, preto mu žiadne nepriznal.

14.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.